

Bilag 2.

Arbejdsretsudvalgets bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Inden for de senere år har der været fremsat ønsker om, at det blev taget op til overvejelse at gennemføre en revision af loven om arbejdsretten, jfr. lovbekendtgørelse nr. 124 af 21. april 1964.

Der har navnlig været peget på spørgsmålet om en udvidelse af arbejdsrettens kompetence, således at retten sættes i stand til at pådømme overtrædelser af kollektive overenskomster indgået med organisationer omfattende andre lønmodtagere end de i arbejdsretsloven nævnte – arbejdere beskæftiget inden for industri, håndværk, handels- og kon-torvirksomhed, landbrug, gartneri, jord- og transportarbejde.

Også andre spørgsmål vedrørende loven om arbejdsretten har været fremdraget i den offentlige debat, såsom spørgsmålet om det hensigtsmæssige i en adgang til at indbringe arbejdsrettens afgørelser for en ankeinstans, om det ønskelige i, at retten i visse tilfælde beklædes af et formandskab på tre, samt om arbejdsretslovens bodsbestemmelser er tidssvarende.

På baggrund heraf og under hensyn til, at den gældende lov om arbejdsretten i det væsentlige hviler på en lovgivning fra 1919, nedsatte arbejdsministeriet den 16. oktober 1970 et sagkyndigt udvalg – udvalget om arbejdsretten – med den opgave bl. a. i lys af de forannævnte spørgsmål at gennemgå loven om arbejdsretten og fremkomme med indstilling om eventuelle ændringer.

Det påregnes, at udvalget kan afgive betænkning i løbet af foråret 1973. Efter regeringens anmodning har udvalget imidlertid udarbejdet nærværende forslag til en ny lov om arbejdsretten med bemærkninger.

Forslaget tager i første række sigte på en *udvidelse af arbejdsrettens kompetence*. Det er i forslaget § 9, stk. 1, foreslået, at rettens kompetence udvides til at omfatte alle kollektive overenskomstforhold på arbejdsmarkedet, altså også overenskomstforhold indgået med andre lønmodtagerorganisationer end de i den gældende lov nævnte arbejderorganisationer samt overenskomstforhold, hvor arbejdsgiverparten er en offentlig myndighed.

Den foreslåede udvidelse af rettens kompetence

må ses bl. a. på baggrund af, at ansættelsesforhold i den offentlige sektor i stigende omfang reguleres ved kollektive overenskomster, og at det derfor må anses for ønskeligt, at også brud på sådanne overenskomster kan indbringes for arbejdsretten.

Uoverensstemmelser vedrørende aftaler eller andre bestemmelser for de under stat og kommuner ansatte tjenestemænd forudsættes som hidtil behandlet efter bestemmelserne i tjenestemandsløven og de kommunale tjenestemandregulativer og -vedtægter. Arbejdsrettens kompetence er derfor i lovforslaget ligesom hidtil begrænset til overenskomstforhold.

Det har også været taget op til overvejelse, hvorvidt sager om retmæssigheden af anvendelse af kollektive kampskrift til støtte for krav om overenskomst på områder, hvor kollektiv overenskomst ikke er indgået, bør henhøre under arbejdsrettens kompetence. Der har i udvalget været enighed om at foreslå en sådan udvidelse af rettens kompetence, idet det er fundet naturligt, at uoverensstemmelser af denne karakter i alle tilfælde afgøres af arbejdsretten, hvis dommerkollegium må anses for at have større sagkundskab på området end de almindelige domstole. Det er endvidere fundet af betydning, at uoverensstemmelser af denne art undergives en hurtigere behandling, end det er muligt ved de almindelige domstole. Til støtte for den foreslåede udvidelse af rettens kompetence taler også, at en hovedkonflikts retmæssighed herved i alle tilfælde vil blive behandlet af samme retsinstans som den, der skal tage stilling til eventuelle sympatikonflikters retmæssighed.

Der har i udvalget været peget på, at der består en nøje sammenhæng mellem arbejdsrettens kompetence og *arbejdsrettens sammensætning*, således at inddragelse af nye områder under rettens kompetence naturligt måtte føre til en udvidelse af antallet af rettens dommere.

I overensstemmelse hermed foreslås det, at antallet af ordinære dommere udvides med 6 til i alt 12, således at organisationer og offentlige institutioner fra de nye områder, der foreslås omfattet af arbejdsretsloven, får adgang til at udpege dommere. Samtidig er antallet af suppleanter for ret-